

1

PERIOADA TINEREȚII

Citiți următorul pasaj în grupul mare. S-ar putea să fie nevoie să vă opriți după primul paragraf și să discutați pe scurt întrebările pe care le ridică și apoi citiți în continuare și luați în considerare paragrafele care urmează.

Fiecare generație de tineri se distinge prin anumite caracteristici iar viețile lor sunt modelate de anumite forțe. În această sesiune, grupul vostru este rugat să reflecteze asupra acestui subiect vital. Cum vedeți voi rolul generației voastre în societate? Ce scop înalt modelează acțiunile voastre individuale și colective?

Conferințele pentru tineri reunesc tineri de diferite vârste și cu diferite experiențe. Mulți sunt adolescenți care, prin școală, familie și viața de comunitate, se pregătesc pentru îndatoririle vieții de adult. Alții, sunt tineri mai mari care pot fi la facultate sau lucrează, căsătoriti sau în procesul de a fonda o familie. Pe unii, poate condițiile sociale i-au împovărat cu îndatoririle unei vârste mult mai mari, și supraviețuirea familiilor lor s-ar putea să depindă deja de ei. La fel de diverse sunt și comunitățile din care provin, variind de la satele mici ale lumii la vecinătățile marilor centre urbane cu milioane de locuitori.

Indiferent de situațiile lor sociale, tinerii aspiră la creștere spirituală și intelectuală și “să contribuie la soarta omenirii.”¹ Ei au multe puteri minunate, și a le canaliza cum trebuie este o preocupare importantă, întrucât atunci când sunt greșit direcționate sau manipulate de către alții, acestea pot cauza multă suferință socială. Printre tinerii lumii sunt aceia conștienți de viziunea lui Bahá’u’lláh a unei lumi prospere spiritual și material. Implicarea în programele institutului de pregătire le permite să se vadă pe ei înșiși ca pășind pe o cale a servirii. De-a lungul acestei căi ei își sporesc capacitatea de a aplica învățăturile lui Bahá’u’lláh în viața societății. Ei înțeleg, după cum a afirmat ‘Abdu’l-Bahá, că nicio faptă din lume nu este “mai nobilă decât serviciul pentru binele comun”, că “cea mai înaltă corectitudine”³ este să “se ridice și să se consacre energic servirii maselor”⁴.

În servirea altruistă către societate se află posibilitatea atât pentru dezvoltarea personală cât și ca sporirea capacității să contribuie la progresul social. “A servi omenirea înseamnă a-L servi pe Dumnezeu”⁵ a subliniat ‘Abdu’l-Bahá. Pe cei care s-au ridicat să servească, El i-a îndemnat, “Lăsați iubirea și lumina Împărăției să radieze prin voi până când toți cei care vă privesc vor fi iluminați de reflecția sa.”⁶ Îndreptându-și talentele și abilitățile spre elevarea societății, ei “devin cauza liniștii lumii creației”.⁷ Pe măsură ce ei infuzează activitățile lor zilnice cu un spirit de generoasă dăruire, și oferă acte voluntare pentru binele altora, ei atrag asistența și confirmările lui Dumnezeu.

De aceea este esențial ca numere tot mai mari de oameni în floarea tinereții “să se călească pentru o viață de slujire”⁸ către societate. În mod firesc, multe lucruri le ocupă timpul și energia: studii, muncă, destindere, viață spirituală, sănătate fizică. Dar ei învață să evite o abordare fragmentată a vieții care nu reușește să vadă legăturile dintre diversele aspecte ale vieții. O astfel de viziune incoerentă a vieții adesea îi face pe indivizi să cadă pradă unor false alegeri sugerate în întrebări precum dacă ar trebuie să studieze sau să servească, să avanseze material sau să contribuie la îmbunătățirea altora, să-și urmeze munca sau să se dedice servirii. A da greș în abordarea ca un tot coerent adesea cauzează neliniște și confuzie. Prin servire, tinerii pot învăța să ducă o viață în care diversele aspecte se completează reciproc.

Siguri de binecuvântările nesfârșite ale lui Dumnezeu pentru cei care se ridică să servească, tinerii se uită la mediile în care interacționează cu alții—familia, prietenii, școala, la locul de muncă, media, comunitatea—și recunosc forțele sociale care operează în ele. Unele dintre aceste forțe, precum dragostea pentru adevăr, setea de cunoaștere și atracția către frumusețe, îi propulsează în progresul lor pe calea servirii. Alte forțe, de exemplu materialismul în răspândire și egocentrismul, sunt distructive și, distorsionând viziunea tinerilor asupra lumii, împiedică creșterea individuală și colectivă. Pe măsură ce ei avansează în eforturile lor de a contribui la construirea unei lumi mai bune, capacitatea lor de a se baza pe forțele spirituale și sociale care îi fac constructorii ai civilizației crește exponențial.

După ce discutați pe scurt ideile din fiecare paragraf, împărțiți-vă în grupuri mici și gândiți-vă la următoarele întrebări:

CONFERINȚELE PENTRU TINERI, IULIE-OCTOMBRIE 2013
Materiale pentru participanți

- a. Gândiți-vă la comunitățile din care veniți și identificați mediile în care, ca și tineri, interacționați cu alții. Care sunt forțele pozitive sau negative care operează în ele? Puteti descrie diferitele moduri în care aceste spații vă influențează?
- b. Textul de mai sus a pus un accent important pe efectul pozitiv pe care servirea îl are asupra creșterii spirituale și intelectuale și asupra capacității generațiilor mai tinere de a contribui la progresul social. Discutați acest concept important, care implică un dublu scop moral, bazându-vă cât mai mult pe exemple din propriile voastre comunități.
- c. Subliniind importanța faptului ca tinerii să se străduiască să trăiască vieți coerente, textul se referă la întrebări cum ar fi dacă să studieze sau să servească, să se îmbunătățească pe sine sau să contribuie la binele altora ca și "false alegeri". În ce fel sunt ele alegeri false și cum pot ele să paralizeze o persoană tânără? Care sunt alte exemple de false alegeri care trebuie evitate?

¹ Mesaj datat 8 februarie 2013 scris de Casa Universală a Dreptății către Bahá'í lumii, p. 2.

² 'Abdu'l-Bahá, Secretul civilizației divine (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1990), p. 103.

³ Ibid.

⁴ Ibid.

⁵ 'Abdu'l-Bahá, Promulgarea păcii universale: Cuvântări ținute de 'Abdu'l-Bahá în timpul vizitei Sale în Statele Unite și Canada în 1912, ed.rev. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2007), dintr-o cuvântare la New York, 12 aprilie 1912, la atelierul domnișoarei Phillips, para. 2.

⁶ Ibid.

⁷

⁷ 'Abdu'l-Bahá, Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, ediția 1997, 2009), para. 120.2.

⁸ Mesaj datat 8 februarie 2013, p. 2.

ÎNCEPUTUL ADOLESCENȚEI

Citiți următorul pasaj în grupul mare. Poate doriți să discutați pe scurt întrebarea pusă în primul paragraf înainte de a continua să citiți și să studiați restul documentului.

În prima sesiune a conferinței, ați discutat o serie de concepte importante legate de faptul de a fi un tânăr. Una dintre ideile pe care le-ați examinat a fost influența forțelor sociale constructive și distructive asupra tinerilor. Acum sunteți invitați să vă gândiți la preadolescenți care sunt la vârsta specială a începutului adolescenței și care reprezintă “un rezervor de capacitate de a transforma societatea care așteaptă să fie captat”.⁹ Ce face ca această vârstă să fie specială?

Aflându-se între vârstele de 12 și 15 ani și reprezentând o trecere de la copilărie la tinerețe, preadolescenții trec prin schimbări fizice, intelectuale și emoționale rapide. Puterile lor spirituale se amplifică. Un nou nivel de conștientizare nutrește în ei un interes crescut față de întrebări profunde și talentele și abilitățile lor. “Abilitățile lor de observare sunt lărgite și adâncite”,¹⁰ afirmă ‘Abdu’l-Bahá, iar capacitățile lor intelectuale “sunt instruite și trezite”.¹¹ În timpul acestei perioade scurte și critice de trei ani, sunt formate idei despre individ și societate care s-ar putea foarte bine să le modeleze restul vieții. Totuși, încântarea la aceste noi puteri este adesea combinată cu sentimente de îngrijorare, stânjenală și îndoială care pot produce contradicții în comportament. Direcționarea noilor lor abilități spre serviciu altruist pentru omenire este de aceea necesară la această vârstă. Este nevoie ca ei să primească felul corect de educație și creștere, altfel “calitățile lor vor fi înăbușite în atmosfera viciată a sinelui”.¹²

Unele concepții despre preadolescență nu pun această vârstă într-o lumină favorabilă. Opiniile curente, de pildă, privesc această vârstă ca fiind plină de confuzie și crize. Astfel de gânduri întretin situații în care se răspândesc modele de comportament care nu sunt de dorit. O înțelegere adecvată a acestei vârste este aceea a unor tineri altruști cu “un ascuțit simț al dreptății, dorință vie de a învăța despre univers și de a contribui la îmbunătățirea lumii”.¹³ Trăsăturile negative pe care le arată uneori cu siguranță nu sunt intrinseci acestei etape a vieții omului.

Subiectul cheie care trebuie luat atunci în discuție este care sunt sursele modelelor de comportament inacceptabil care îi caracterizează câteodată pe unii preadolescenți. Doi factori necesită o atenție deosebit de mare în această privință. În primul rând, efectul forțelor sociale negative asupra multor comunități a dus la răspândirea felurilor boli sociale care au o mare influență asupra felului în care tinerii se văd pe ei înșiși și societatea. În al doilea rând, preadolescenții sunt foarte afectați de comportamentul adulților față de ei. Cu toate că la această vârstă ei dobândesc perspective asupra multor subiecte profunde, adulții insistă uneori să-i trateze ca pe niște copii. În plus, diferența dintre cuvinte și fapte pe care unii adulți o arată câteodată poate fi o sursă de confuzie pentru tinerii care caută standarde după care să-și modeleze viețile.

Sublinierea efectului forțelor sociale negative asupra preadolescenților nu implică faptul că tinerii sunt fundamental fragili. Ei pot, cu ajutor, să înfrunte aceste forțe. Ei își pot dezvolta puterile sufletului și ale minții care nu numai că îi fac capabili să treacă de astfel de încercări dar îi și fac părtași la construirea unei noi societăți. În această lumină, Casa Universală a Dreptății a îndemnat la abordări “care le vor capta interesele, le vor modela capacitățile pentru învățatură și servire și îi vor implica în interacțiune social cu alți tineri”.¹⁴ Ei au nevoie de un mediu care hrănește calitățile lor spirituale și le inspiră zelul pentru învățare și acțiune semnificativă. Rolul pe care tinerii mai mari, care sunt legați de experiențele de la începutul adolescenței, îl pot juca în crearea unei astfel de atmosfere este hotărâtor. Din moment ce adolescenții deseori se uită la ei pentru exemple de cum să se poarte, tinerii mai mari sunt chemați la sarcina sfântă de a-i ajuta pe semenii lor mai tineri să-și întărească bazele morale.

În această legătură, tinerii Bahá’í și prietenii lor din multe comunități se dedică servirii ca animatori ai programului de împuțenire spirituală a preadolescenților. Programul le dă tinerilor “unelte necesare pentru a combate forțele care le-ar fura adevărata lor identitate de ființe nobile și pentru a lucra pentru binele comun”.¹⁵ Într-un grup de colegi bucuroși și prietenoși care servește ca mediu de susținere reciprocă, preadolescenții studiază texte care introduc diferite concepte fundamentale. Ei sunt ajutați să-și ascute percepția spirituală, să identifice forțele care modelează societatea și să-și dezvolte puterile de exprimare, care,

CONFERINȚELE PENTRU TINERI, IULIE-OCTOMBRIE 2013
Materiale pentru participanți

În schimb, le dau abilitatea de a înțelege și a descrie cu claritate lumea din jurul lor. Prin acte de servire, ei învață împreună să contribuie în mod concret la binele societății.

Consolidând structurile morale care se dezvoltă în mintea lor, ideile tratate în fiecare text le dau preadolescenților o imagine a vieții și a societății plină de speranță. Animatorii, acționând ca prieteni ai lor, îi sprijină și îi călăuzesc în acest proces, atenți să se raporteze la ei nu ca la niște copii, ci ca la niște tineri care au abilități tot mai mari de a contribui la ridicarea unei noi civilizații. În timp ce asigură condiții care inspiră serviciu altruist pentru comunitate, animatorii sunt vigilenți ca nu cumva, fără să-și dea seama, activitățile pe care le facilitează să trezească în cei pentru care sunt responsabili ego sau egocentrism. Interacțiunile cu părinții preadolescenților hrănesc un spirit de colaborare și ajută la extinderea în cămine și în întreaga comunitate a mediului pozitiv creat în grup.

Efectul programului asupra animatorilor este la fel de semnificativ. Fie că au fost sau nu membrii unui grup de preadolescenți, sunt cu toții afectați de puterea programului de a modela scopul moral. În măsura în care ei se dedică propriei creșteri spirituale va crește și eficacitatea servirii lor către generațiile mai tinere. Atenți la conceptele moștenite de la societate care le afectează mințile, animatorii sunt întotdeauna conștienți de efectul învățăturilor lui Bahá'u'lláh asupra gândurilor și acțiunilor lor. De asemenea, ei se străduiesc să creeze între ei și în comunitățile lor o atmosferă în care cea mai mare bucurie derivă din "întrajutorarea în escaladarea înălțimilor servirii".¹⁶

După ce discutați pe scurt ideile din fiecare paragraf, împărțiți-vă în grupuri mici și gândiți-vă la următoarele întrebări:

- a. Textul sugerează că forțele sociale care afectează tinerii pot avea un efect și mai mare asupra preadolescenților. Gândindu-vă la preadolescenții din comunitatea voastră, discutați în ce fel sunt afectați de forțele distructive și modelele de comportament pe care acestea le generează.
- b. Unii dintre voi veniți din comunități în care au fost formate cel puțin câteva grupuri de preadolescenți și s-ar putea ca voi înșivă să serviți ca animatori. Descrieți felul în care preadolescenții care iau parte la program avansează spiritual și intelectual și cum învață ei să contribuie la progresul familiilor și al comunităților lor.
- c. Fiecare text din programul pentru preadolescenți îi ajută pe tineri să înțeleagă unul sau câteva concepte fundamentale. *Brizele confirmării*, de exemplu, îi ajută să aprecieze faptul că dacă ei depun efort în încercările de a avansa atât ei cât și comunitățile lor, Dumnezeu îi va confirma. Discutați conceptele principale din cel puțin trei alte texte ale programului. Cum influențează ele felul în care preadolescenții se văd pe ei înșiși și lumea din jurul lor?
- d. Afirmăția de mai sus a accentuat relația reciprocă dintre serviciul ca animator și creșterea spirituală. Discutați calitățile și atitudinile spirituale pe care voi credeți că ar trebui să se străduiască să le arate cineva care sprijină un grup de preadolescenți și în ce fel servirea îl ajută sau o ajută în această privință.

⁹Mesaj datat 12 decembrie 2011 de la Casa Universală a Dreptății către toate Adunările Spirituale Naționale, p. 7.

¹⁰Abdu'l-Bahá, Promulgarea păcii universale, dintr-o cuvântare la , 17 New York în noiembrie 1912, para. 3.

¹¹Ibid.

¹²Abdu'l-Bahá, 'Abdu'l-Bahá despre filozofia divină(Boston: Tudor Press, c.1918), p. 132.

¹³Mesajul de Riđván 2010 de la Casa Universală a Dreptății către Bahá'ii lumii, p. 5.

¹⁴Mesajul de Riđván 2000 scris de Casa Universală a Dreptății către Bahá'ii lumii, p. 9.

¹⁵Mesajul de Riđván 2010, p. 5.

¹⁶Ibid., p. 7.

PROMOVAREA SPRIJINULUI ȘI A AJUTORULUI RECIPROC

Citiți următorul pasaj în grupul mare.

Primele două afirmații pe care le-ați studiat clarifică faptul că o măreață responsabilitate de a contribui la îmbunătățirea societății stă în fața actualei generații de tineri. Pe umerii lor stă și datoria de a promova un mediu în care membrii mai tineri ai societății pot dobândi puterile spirituale și intelectuale necesare pentru a deveni constructori ai unei noi civilizații. Sarcina este fără îndoială imensă. Pentru a contracara puternicele forțe sociale care amenință să le secătuiască puterile și să le denatureze scopul, tinerii se pot baza pe ajutorul infailibil al Lui Dumnezeu. Ei trebuie de asemenea să sporească abilitatea de a crea între ei și în comunitățile lor o atmosferă de sprijin și ajutor reciproc în care puterile lor de a transforma societatea se înmulțesc.

Mai jos este o conversație imaginară între patru prieteni apropiați, doi băieți, Sampa și Sanjiv, și două fete, Caroline și Rayen, care locuiesc în Springtown, o suburbie a unei metropole cu aproximativ 4.000 de oameni. Mulți dintre locuitorii din Springtown au între 15 și 30 de ani. Sampa, de 18, Rayen, de 19, tocmai au terminat liceul, în timp ce Sanjiv și Caroline, amândoi de 21 de ani, studiază într-una din marile universități ale metropolei. Cu excepția lui Caroline, care li s-a alăturat de curând, ei se cunosc de mulți ani. Au studiat împreună la școala și la liceul din suburbie și în ultimii trei ani au servit ca animatori pentru preadolescenți. În prezent, cei patru sprijină patru grupuri de aproximativ 50 de adolescenți din Springtown. Servirea împreună le-a întărit prietenia și ei sunt întotdeauna angajați în conversație entuziastă despre eforturile lor și progresul comunității lor. Rayen și Sanjiv sunt Bahá'í.

“Avem nevoie să discutăm mai mult despre ideea de a păși pe o cale a servirii,” începe Sampa. “Știu că este vorba despre servirea pe care o oferă cineva, dar mai este și întrebarea cum este înfăptuită servirea.”

“Ei bine, îmi place că servim împreună,” răspunde Rayen repede. “Mi-ar fi greu să servesc singur. Cu oameni minunați ca voi în jurul meu, găsesc curaj să continui să servesc.”

“E adevărat,” adaugă Caroline. “Dar cred că faptul că servim împreună ne ajută și să evităm modelele negative de comportament. Eu personal, a trebuit să fac multe schimbări de când am început să servesc cu voi, schimbări pe care ar fi fost greu să le fac singură.”

Sanjiv îi zâmbeste gânditor lui Caroline și spune: “Îmi amintește ceea ce spune Casa Universală a Dreptății, calea servirii ‘poate fi experimentată și cunoscută, nu numai de unul sau doi, ci de zeci și zeci de oameni’.¹⁷ Cred că asta înseamnă și că servirea permite ca un număr mare de oameni să avanseze și să crească împreună.”

“Eu sunt nouă în treaba asta,” spune Caroline, “dar unitatea noastră face o diferență așa de mare. Nu numai că nu ne certăm dar și vedem lucrurile în același fel. Suntem uniți în ceea ce căutăm; mergem în aceeași direcție. Am întâlnit mulți oameni, oameni buni și inteligenți cu idei grozave, intenții pure. Dar ei nu pot avansa împreună; nu au o viziune unificată.”

“Eu cred că o parte din unitate este acceptarea faptului că nu toți mergem în același ritm,” spune Rayen. “Cum a spus-o Casa Universală a Dreptății, Sanjiv?” întrebă ea cu un zâmbet pe față.

“Că această cale ‘potrivește diferite ritmuri și pași diferiți’,¹⁸” spune Sanjiv, cu voce clară și chibzuită.

“Diferite ritmuri și pași diferiți,” continuă Rayen. “Este ușor doar să alergi cu viteză maximă pentru că poți, dar să te oprești, să

Materiale pentru participanți

privești în urmă și poate să te întorci ca să-ți ajuți prietenul cere dragoste sinceră și răbdare. Altfel, cum putem înainta împreună?”

“Dar, Rayen, trebuie să avem grijă că nu e vorba doar despre câțiva prieteni foarte buni care servesc împreună, ci îi inspiră și îi invită pe cei care încă nu sunt pe cale să ni se alăture,” spune Caroline. “Dacă Sanjiv nu m-ar fi invitat, nu aș fi aici. Sunt mulți tineri care chiar vor să contribuie la societate, dar nu știu cum. Trebuie să învățăm să facem prietenii adevărate și durabile cu alții care vor de asemenea să îmbunătățească societatea.”

“Îmi place cu adevărat ce a spus Caroline. Este important că eforturile noastre sunt sincere și că depunem eforturi mari. Dar dacă nu-i putem ajuta pe alții care vor de asemenea să înceapă să pășească pe o cale a servirii, va fi greu să realizăm o schimbare durabilă,” spune Sanjiv. “Dar atunci noi chiar trebuie să ne gândim la propriile noastre calități și atitudini, și ca indivizi, și ca grup.”

“Adevărat,” spune Sampa. “Atât de multe eforturi deraiază din cauza egocentrismului oamenilor implicați în ele. Uneori asta duce la atenția prea mare dată greșelilor celorlalți și în loc să încurajeze prietenii care poate că au greutăți, încep să-i critice.”

“O, critica nu ajută nimănui,” spune Caroline. “Înăbușă creșterea. Dar în zilele noastre este așa de obișnuită în societate. Uneori se pare că toată lumea critică pe toată lumea.”

“Și uneori problema nu e că-i criticăm pe alții. Câteodată unii se concentrează așa de tare asupra propriilor neajunsuri încât se blochează,” spune Sanjiv.

Sampa spune, “Nimeni n-ar trebui să se simtă vreodată neajutorat. Suntem asigurați de ajutorul lui Dumnezeu—trebuie să credem asta, adică să credem cu adevărat—și avem prieteni în jurul nostru. Prietenie nu înseamnă doar să râzi și să te joci împreună, ci să fii sincer fericit pentru progresul unui prieten, de fapt să se ajute unul pe celălalt să crească.”

Rayen adaugă: “Eu cred că atunci când oamenii devin prieteni adevărați și mereu se încurajează unul pe celălalt, chiar și ceea ce poate că la început pare imposibil devine realizabil. Servirea devine bucurie pură iar cercul de prieteni crește.”

E un moment de liniște în timp ce cei patru prieteni cântăresc aceste idei. Ei se uită unii la alții și zâmbesc deoarece un sentiment puternic de camaraderie spirituală îi învăluie. Toți par că vor să spună ceva, dar ezită. Se pare că Sanjiv este cel mai dornic să vorbească.

“Pur și simplu spune,” îl îndeamnă Caroline și toți izbucnesc în râs.

“Tocmai mă gândeam că avem nevoie să învățăm mult despre aceste idei cu adevărat profunde. Haideti să ne luăm pe noi ca exemplu. Toți suntem animatori, da? Acum gândiți-vă la ce este nevoie pentru a susține cum trebuie un grup de preadolescenți dornici, entuziaști și energici timp de trei ani de zile, uneori mai mult. Apoi gândiți-vă la construirea și menținerea unor prietenii foarte bune cu alți animatori și să ne ajutăm mereu unii pe alții. Putem deveni buni la aceste lucruri dacă nu suntem pregătiți să învățăm?”

Cuvintele lui Sanjiv cufundă grupul în reflecție tăcută din nou. “Cred că trebuie să pomim de la cele spuse mai devreme de Caroline, să avem încredere absolută că dacă suntem sinceri, Dumnezeu ne va ajuta” spune Sampa după un timp.

“Trebuie să fim și smeriți și să acceptăm că nu știm totul,” adaugă Rayen. “Cred că învățăm cum să învățăm. Ajută cu adevărat faptul că adesea studiem împreună, ne sprijinim unii pe alții cu grupurile și ne întâlnim regulat să reflectăm și să ne consultăm.”

Materiale pentru participanți

Caroline spune, “Cred că învățăm și să ne ascultăm unii pe alții. Un prieten de-al meu obișnuia să spună, ‘Știu că m-ai auzit, dar m-ai ascultat cu adevărat?’ Uneori oamenii dau importanță mai mare elocvenței și nu atât de multă faptului de a asculta cu atenție și fără prejudecăți. Oamenii se pot sprijini mai bine unii pe alții când se ascultă cu adevărat unul pe celălalt.”

Sanjiv spune: “Felul în care ascultăm este legat și de felul în care ne consultăm. ‘Abdu’l-Bahá spune că ‘consultația trebuie să aibă ca scop investigarea adevărului’¹⁹ și că omul trebuie să-și cântărească opiniile cu cea mai mare seninătate, calm și liniștit’.²⁰ Cred că parte din a învăța este să fii sincer mai preocupat de adevăr decât de ‘simpla rostire a părerilor personale’.²¹”

“Este, bineînțeles, în regulă să ai propriile păreri,” spune Caroline, “dar trebuie exprimate în așa fel încât să invite și nu să sufocă părerile altora. Trebuie să spun că atunci când ne întrunim pentru întâlnirile de reflecție și discutăm, așa simt: că toate gândurile noastre sunt apreciate și că voi vreți cu adevărat să știți ceea ce gândește și simte fiecare. Învăț să fiu așa și cred că-i grozav!”

Prietenii continuă să discute cum se pot sprijini eficient unul pe altul. Se gândesc cum să eleveze interacțiunile dintre prieteni. “E o lume sofisticată în ziua de azi, cu toate tehnologiile noi,” spune Rayen gânditor. “Unii dintre noi au mai mulți prieteni pe Internet decât în viața reală. Interacțiunile de pe Internet se pot desfășura după un set diferit de valori, și sfârșim prin a trăi o viață de contradicții. Cred că dacă rămânem conștienți de faptul că prezența iubitoare a lui Bahá’u’lláh ne înconjoară întotdeauna, ne vom strădui să elevăm fiecare interacțiune.”

“Discutam ieri despre cum oamenii preferă uneori să scrie un mesaj cuiva din cealaltă parte a lumii decât să aibă o conversație cu cineva care stă chiar lângă el,” spune Sampa. “Nimic nu poate înlocui prietenia adevărată care se bazează pe dorința și dedicarea împărtășită de a îmbunătăți comunitatea cuiva. Acesta este unul dintre cele mai importante lucruri pe care îl iau din discuția aceasta.”

După ce ați discutat pe scurt ideile din fiecare paragraf, împărțiți-vă în grupuri mici și discutați următoarele întrebări:

- a. Crearea unui mediu de sprijin reciproc include a avea viziunea unor numere mari de tineri care lucrează împreună ca prieteni adevărați pentru a-și transforma comunitatea. Ce ați face pentru a pune în practică această viziune în zona geografică sau comunitatea voastră? Cât de importantă ar fi conversația dintre tineri, și care ar fi scopul și conținutul ei?
- b. Sprijinul reciproc nu este legat numai de a se ajuta unul pe altul pentru a îndeplini acte de servire, ci și pentru a progresa în alte aspecte ale vieții. Care alte aspecte ale vieții necesită sprijin reciproc? Gândiți-vă de exemplu, la a pune în acord comportamentul personal cu legile și principiile Credinței, educație, muncă și căsnicie.
- c. Tinerii petrec mult timp împreună, și automat o parte din timp este petrecut în destindere și distracție. Totuși, e important pentru progresul lor să evite pierderea unei mari părți din timp cu activități triviale și, de asemenea, să eleveze interacțiunile lor din diverse spații incluzând media electronică. Cum se poate realiza acest lucru?
- d. Conversația de mai sus subliniază importanța promovării unor puternice legături de prietenie între oameni care servesc împreună. Care credeți voi că este adevărata natură a prieteniei? Cum puteți decide care prietenii sunt folositoare și care sunt în detrimentul progresului tinerilor?

¹⁷ Mesaj datat 12 decembrie 2011, p. 2.

¹⁸ Ibid.

¹⁹ ‘Abdu’l-Bahá, Promulgarea păcii universale, dintr-o cuvântare la Chicago, 2 mai 1912, la Hotel Plaza, însemnări de Joseph H. Hannen, para. 2.

²⁰ Ibid.

²¹ Ibid., para. 1.

TINERII ȘI CONSTRUIREA COMUNITĂȚII

Citiți următorul pasaj în grupul mare.

Ultima sesiune a fost despre importanța sprijinului reciproc dintre tineri și avansarea lor împreună în servirea societății. A fost clar că a clădi o societate nouă depinde în mare măsură de eforturile sincere a tot mai multor oameni capabili să “țeară inițiativele lor individuale și eforturile colective într-un model eficient de acțiune unificată”.²² În această lumină, sunteți acum rugați să reflectați asupra contribuției pe care generația voastră o poate face la construirea unor comunități vibrante în vecinătăți și sate, și în alte locuri unde se găsesc oameni dornici să joace un rol în transformarea colectivă.

Pentru a ne gândi la această întrebare, este esențial să revedem rapid câteva dintre elementele cadrului pentru acțiune care călăuzește eforturile comunității Bahá'í din întreaga lume. Majoritatea acțiunilor comunităților Bahá'í pentru a clădi o societate nouă inspirate de învățăturile lui Bahá'u'lláh au loc în cadrul unei zone geografice, o zonă geografică administrabilă formată din sate și poate un orașel sau un oraș mare și suburbiile sale. Obiectivul principal în fiecare zonă geografică este întărirea, prin aplicarea învățăturilor Bahá'í, celor trei protagoniști principali din procesul de schimbare: individul, comunitatea și instituțiile. Această muncă include ridicarea, prin procesul institutului, unor numere crescând de oameni capabili să promoveze progresul spiritual și social; construind comunități locale vibrante “indivizi, familii și instituții... [lucrează] împreună cu un scop comun pentru binele oamenilor atât dinăuntru, cât și dinafara granițelor sale”;²³ și dezvoltând instituții care au capacitatea de a mobiliza, canaliza și unifica energiile multor prieteni dornici să servească. Zonele geografice sunt în mod inevitabil la diferite stadii de dezvoltare pe baza numerelor și eficienței celor care lucrează din greu pentru schimbare și puterea și stadiul de avansare a comunităților și a instituțiilor locale. În unele, eforturile Bahá'ílor de a construi a nouă societate urmează să înceapă.

În fiecare zonă geografică, prietenii sunt confrunțați cu diferite situații. Mulți dintre ei locuiesc în sate în mare parte omogene din zone rurale sau în vecinătățile de obicei diverse ale marilor orașe. Un puternic spirit de comunitate caracterizează unele localități; în altele, este în mod clar absent. Prietenii dintr-o zonă geografică se pot asocia cu alții pe baza anumitor interese comune, de exemplu, studiul la o anumită universitate sau apartenența la o organizație profesională sau socială care nu este limitată la o locație fizică. Pentru a construi o nouă societate, prietenii caută să clădească în aceste spații capacitatea de a aplica învățăturile lui Bahá'u'lláh. Nicio societate nu poate experimenta avansarea spirituală și socială posibilă în acest stadiu al vieții oamenilor fără serviciul altruist din partea membrilor săi.

Reflectând asupra eforturilor tinerelor generații de a merge pe calea servirii, este important să vă gândiți la felul în care ei pot “promova o viață vibrantă de comunitate în vecinătăți și sate”.²⁴ Povestirea de mai jos și întrebările care urmează vă vor ajuta să vă consultați asupra contribuțiilor voastre la construirea comunităților care reflectă din ce în ce mai mult viziunea lui Bahá'u'lláh pentru omenire.

În partea de est a teritoriului Manjalo, în zona geografică Heri, este Jambo, un sat mare de aproximativ 3.000 de oameni situat pe pantele domoale ale Muntelui Muze. Este un sat frumos cu ulițe șerpuitoare mărginite de frumoșii copaci jacaranda, care atunci când sunt plini de florile lor violet, în combinație cu câmpurile de un verde strălucitor dau satului o atmosferă de viață vibrantă. Diversii săi locuitori—dintre care o cincime au sub unsprezece ani, și o zecime sunt preadolescenți—provin din diferite triburi care au trăit împreună pentru mulți ani. Pentru că mai mult de jumătate dintre ei au sub 30 de ani, ei sunt din multe puncte de vedere o comunitate foarte energică.

Materiale pentru participanți

În cel mai înalt loc, sus pe pantele muntelui, o biserică mare și veche cu ziduri văruițe veghează asupra satului Jambo, iar la poale sunt școala și liceul satului. Între ele sunt toate celelalte lucruri: o poștă mică și ordonată; căminele cu pereți ale localnicilor afluenți; o clinică de dimensiuni considerabile cu acoperiș roșu; un centru sportiv plin de activitate; o piață măricică cu prăvălii bine aprovizionate; și cel mai aproape de școli, o zonă întinsă împrejmuită unde locuiesc majoritatea sătenilor din Jambo. Sunt harnici locuitorii din Jambo. Fiecare familie are o parcelă unde cultivă verdețuri bogate în fier și tuberculi delicioși. Venitul bărbaților care lucrează într-o mină de cupru la zece kilometri spre nord și vizitele oamenilor din valea fierbinte și umedă de dedesubt alimentează mica economie a satului. S-au deschis noi restaurante de-a lungul drumului principal șerpuit, precum și câteva berării, care, cu muzica lor zgomotoasă, schimbă împrejurimile liniștite ale satului Jambo.

Jambo este diferit de satele din apropiere în multe feluri, dar cel mai mult pentru că aproape o treime din locuitorii săi muncesc împreună pentru binele comunității. Ei sunt dedicați, s-ar putea spune, să învețe cum să folosească învățăturile lui Bahá'u'lláh pentru a construi o societate mai bună. Conversațiile lor adesea fervente arată un lucru: studiul Cuvântului lui Dumnezeu prin cursurile institutului le-a dat setea de a înțelege și dorința de a servi. Ei și-au deschis casele pentru întâlniri de rugăciuni; copiii, ajutați de adolescenți, se întâlnesc săptămânal sub copaci, în case și săli de clasă pentru educație spirituală; preadolescenții și tinerii lor animatori sunt o sursă de activitate neîncetată: când studiind cu sârguință textele în grupuri, când pe-afară, adunând gunoi, vizitând bolnavii, plantând copaci, servind în orice fel pot. Zâmbetele radioase ale părinților lor exprimă—speranță în abilitatea copiilor lor de a face față unei lumi în rapidă schimbare, speranță care înlocuiește disperarea întrucât în fiecare zi se vede un curaj moral tot mai mare în vorbele și faptele tinerilor lor. Și e multă bucurie atunci când cei implicați în activități—copii și preadolescenți, tineri și adulți, femei și bărbați—se adună. Este consultație serioasă, de asemenea, căci ei se străduiesc să crească eficiența activităților lor.

Este încurajare constantă în Jambo. Coordonatorii pentru institut și Adunarea Spirituală Locală lucrează împreună cu alți conducători ai comunității sprijinindu-i pe toți cei care se ridică să-și joace rolul. Indiferent de vârstă și sex, ei se consultă cum să-i ajute pe cei care promovează progresul satului Jambo și cum să-i implice și pe alții, care stau încă pe margine, în acțiunea colectivă.

Schimbarea a început acum cinci ani în Jambo. În urma consultărilor cu un Membru al Corpului Auxiliar, câțiva Bahá'í și-au dat seama că singuri nu vor împlini speranțele lui Bahá'u'lláh pentru comunitatea lor. "Avem nevoie să găsim pe alții în Jambo care sunt gata să lucreze împreună pentru schimbare," au reflectat ei. În conversații cu vecinii lor despre lucrurile pe care învățăturile lui Bahá'u'lláh le fac posibile, ei i-au găsit pe mulți îngrijiți și dornici să ajute. Prin cercuri de studiu, câțiva au început să predea lecții pentru copii și să țină întâlniri de rugăciuni. Dar curând au apărut multe obstacole—unitatea era fragilă și deseori izbucneau certuri; zelul s-a risipit căci oamenii au fost lăsați să trudească fără încurajare; și când s-a deschis mina de cupru, majoritatea oamenilor de încredere au devenit prea ocupați cu munca lor ca să susțină angajamentele față de activitățile din comunitate. Totuși era un mic grup de prieteni care au rămas împreună, care au văzut în greutatea o șansă de a clădi o prietenie adevărată și trainică.

Acum trei ani, ceva hotărâtor s-a întâmplat în Jambo. Câțiva prieteni care au participat la un curs al institutului despre servirea ca animatori pentru grupuri de preadolescenți s-au întors cu mult entuziasm. Au vizitat un număr de familii, au discutat ce ne învață Credința Bahá'í despre începutul adolescenței, au explorat abilitățile necesare tinerilor pentru a face față forțelor sociale distructive, și s-au gândit cum ar putea crea împreună cu părinții un mediu care dă putere spirituală tinerilor din Jambo. În scurt timp lucrau cu 20 de preadolescenți domicili, în două grupe. Atunci au trecut cu conversația la tinerii mai mari din comunitate. "Preadolescenții vă respectă," le-au spus, "și întrucât voi înțelegeți natura vârstei lor, voi puteți să-i ajutați cel mai bine." Ei au discutat și despre felul în care serviciul ca animator ajută un individ să se dezvolte. "Ajutându-i pe preadolescenți, vă veți dezvolta și propriile abilități spirituale și intelectuale," au explicat ei, "și împreună vom contribui la construirea unei comunități mai bune."

Numai câțiva tineri s-au implicat la început, dar prietenii au perseverat în interacțiunea lor cu tinerii. Cu o conversație continuă, un număr tot mai mare au răspuns favorabil. Cu timpul, mulți au fost antrenați ca animatori. Pe măsură ce

Materiale pentru participanți

puterea programului a devenit clară, conducătorii comunității, chiar și aceia care fuseseră neîncredători la început, s-au convins că dedicarea pentru preadolescenți era hotărâtoare pentru viitorul și bunăstarea satului Jambo. Mulți și-au deschis casele pentru întâlnirile grupurilor și și-au oferit resursele și talentele. La școli, au fost făcute aranjamente speciale pentru liceenii interesați să formeze grupuri cu prietenii lor mai tineri.

Și în acest fel comunitatea s-a sudat. De-a lungul timpului, pe măsură ce preadolescenții terminau programul, mulți dintre ei au ales să studieze cursurile institutului; unii dintre ei au continuat să contribuie la viața comunității învățându-i pe copii, iar alții au început să servească ca și animatori, contribuind la extinderea în continuare a programului pentru grupele de preadolescenți. Tot mai mulți oameni au devenit convinși de puterea cursurilor institutului de a stimula angajarea în acțiune pe termen lung și s-au alăturat în studiarea lor. Preamărirea colectivă a crescut și a apărut un puternic simț al scopului. Acum conversațiile din Jambo nu sunt numai despre Jambo, ci despre felul în care locuitorii săi pot ajuta alte sate din zona geografică Heri să pornească pe o cale a progresului.

Povestea de mai sus ilustrează o serie de principii importante pe care tinerii care caută să contribuie la clădirea comunităților influențați de învățăturile lui Bahá'u'lláh ar trebui să le aibă în minte. După cum a fost afirmat mai devreme, ocaziile pe care le au tinerii de a contribui la construirea comunității sunt variate. Pentru cei mai mulți, este posibil să lucreze în cadrul vecinătăților sau în sate; alții ar putea de asemenea să lucreze cu studenți și colegi de facultate din universitatea lor. Cei ale căror localități se dovedesc a fi mai puțin receptive la acțiune colectivă ar putea interacționa cu oameni dintr-o zonă mult mai largă cu care au în comun diferite preocupări. În orice caz, întrebările de mai jos vă vor ajuta să reflectați asupra pașilor concreți pe care îi pot face tinerii pentru avansul bunăstării spirituale și materiale a comunității în care se găsesc.

După ce discutați pe scurt ideile din fiecare paragraf, împărțiți-vă în grupuri mici și gândiți-vă la următoarele întrebări:

- a. Povestea de mai sus a început cu o descriere a satului Jambo ca un spațiu fizic și social. Este important ca tinerii să înțeleagă condițiile din comunitățile în care trăiesc, populația lor generală, organizarea spațiilor lor fizice și instituțiile și procesele care se desfășoară în ele. Cu aceste idei în minte, descrieți localitatea în care trăiți, eventual desenând harta ei.
- b. Așa cum e ilustrat în poveste, un proces de clădire a comunității inspirat de mesajul lui Bahá'u'lláh trebuie să aibă în centrul său o conversație continuă despre învățăturile Credinței și implicațiile lor pentru viața populației. Conversația avansează pe măsură ce un număr tot mai mare al celor care studiază cursurile institutului de pregătire se ridică să ofere activitățile de bază — întâlniri de rugăciuni, lecții pentru copii, grupuri de preadolescenți și cercuri de studiu. Ce puteți face voi pentru a încuraja numere mari de tineri să devină parte din această conversație și procesul indispensabil de studiu și servire legate de ea?
- c. După cum ați discutat într-o sesiune anterioară, împuternicirea spirituală a preadolescenților este un proces esențial pentru comunitate pentru că formează tineri care au puterile spirituale și intelectuale pentru avansarea societății. De aceea s-ar putea să doriți să recapitulați dezvoltarea sa în comunitatea voastră și să stabiliți cum puteți ajuta numere tot mai mari de tineri să se ridice să susțină preadolescenții.
- d. Clădirea comunităților implică învățare constantă. Este îmbogățită de un dialog continuu dintre locuitorii unei zone geografice, ai unui sat, sau ai unei vecinătăți, prin care ei își clarifică viziunea, își evaluează capacitatea crescândă, identifică obstacole care trebuie înlăturate, decid care este următorul set de pași și întăresc legăturile de dragoste și prietenie dintre ei. Ce contribuții aduc tinerii, sau ar putea tinerii să aducă, pentru a întări procesul consultativ în comunitatea voastră?
- e. Comunitatea reprezintă o celulă a civilizației. Membrii și agențiile sale lucrează "împreună cu un scop comun pentru bunăstarea oamenilor atât dinăuntru, cât și dinafara granițelor ei".²⁵ De aceea este important să vă gândiți în ce fel tinerii dintr-o comunitate sau zonă geografică care avansează pot răspândi influența făuritoare-de-civilizație a învățăturilor lui Bahá'u'lláh ajutând o altă comunitate din zona geografică, sau chiar o altă zonă geografică, să înceapă să avanseze pe calea progresului sustenabil.

CONTRIBUIND LA PROGRESUL CIVILIZAȚIEI

Citiți următorul pasaj în grupul mare.

Afirmațiile pe care le-ați discutat până acum au avut ca scop să vă ajute să vă gândiți la unele aspecte ale vieții unei generații de tineri însuflețiți de viziunea lui Bahá'u'lláh a unei noi societăți. Înainte de a continua cu studiul acestei ultime afirmații, ar putea fi util să împărtășiți cum a avansat înțelegerea voastră.

Eforturile Bahá'ílor și ale prietenilor lor pentru a clădi comunitatea nu sunt doar proiecte sociale bune ale unor indivizi altruști. Ele sunt bazate pe credința că omenirea trăiește un timp foarte special din istoria sa. În dezvoltarea sa, omenirea a trecut prin stadii asemănătoare cu copilăria și adolescența și acum se află la începutul maturității sale. Două procese inseparabile, unul de dezintegrare și celălalt de integrare, o împing înainte. Procesul de dezintegrare este vizibil în violență, război și corupție care merg împreună cu colapsul unei ordini demodate acum incapabilă să administreze nevoile unei lumi în maturizare. Aceasta produce foarte mare confuzie și suferință dar și contribuie la îndepărtarea barierelor pentru unitate între oameni. Procesul de integrare este legat de forțele spirituale descătuse odată cu venirea lui Bahá'u'lláh. Pe de-o parte, aceste forțe influențează tot mai mulți oameni de pretutindeni să lucreze pentru unitate și progres. Pe de altă parte, treptat ei modelează societatea prin eforturile conștiente ale Bahá'ílor și ale prietenilor lor.

Obiectivul ambelor procese, de dezintegrare și de integrare, este crearea unei civilizații mondiale, cum nu s-a mai văzut vreodată. Scopul lor final este dezvoltarea unei lumi unificate și liniștite, o societate globală care este avansată și spiritual, și material.

'Abdu'l-Bahá spune:

Civilizația materială este ca o lampă iar civilizația spirituală este lumina din acea lampă. Dacă civilizația materială și cea spirituală devin unite, atunci vom avea lumina și lampa împreună, și rezultatul va fi perfect.²⁶

Scopul de a clădi o nouă civilizație necesită o schimbare totală în felul în care este organizată societatea precum și în conduita și comportamentul indivizilor. Legat de acest lucru, învățăturile lui Bahá'u'lláh au ca scop "să efectueze o transformare în întregul caracter al omenirii, o transformare care se va manifesta atât în exterior, cât și în interior, care va afecta și viața sa interioară, și condițiile externe".²⁷

Esențială pentru construirea civilizației este acceptarea faptului că toți oamenii din lume, cu adevărat din fiecare comunitate, sunt una. Recunoașterea acestui adevăr vital are multe implicații în viața unei comunități și în societate în general. În această zi, toți oamenii lumii au primit o măsură egală din favoarea și îndurarea unicului Dumnezeu adevărat și, în toată diversitatea lor, împart dreptul și datoria de a contribui la crearea unei lumi noi. Când relațiile dintre membrii unei comunități, și dintre ei și instituții, sunt caracterizate de dragoste și dreptate, tuturor li se dă ocazia de a-și folosi atributele date de Dumnezeu pentru a promova binele social. Când cunoașterea spirituală și științifică este accesibilă tuturor, membrii unei comunități pot învăța împreună să o aplice vieții lor colective. Acest lucru este legat de strădaniile Bahá'ílor pentru construirea comunității discutate în afirmația precedentă, care se intensifică în multe zone geografice, vecinătăți și sate de pe întregul glob. Schimbarea în cultură pe care o promovează este dovada felului în care o nouă societate apare prin eforturile tot mai multor oameni de a aplica învățăturile lui Dumnezeu în această zi în viața unui număr tot mai mare de comunități.

Implicațiile pentru viața unui individ care tânjește să contribuie la promovarea civilizației sunt de asemenea semnificative. O persoană se străduiește să dobândească calități, atitudini și abilități ale unui participant eficient la progres și

Materiale pentru participanți

înzestrează diferitele aspecte ale vieții sale —educație, muncă, căsnicie, viață de familie—cu un puternic simț al misiunii. Un astfel de individ face toate eforturile să se conformeze idealurilor înalte ale Credinței. A învăța să evite prejudecățile de toate felurile, să adere la un standard înalt de castitate, și să arate corectitudine în toate interacțiunile cu alții îi permit unui individ să devină un actor eficient în efortul de a schimba societatea. În “eforturi de a realiza creștere personală și de a susține idealurile Bahá’í,”²⁸ este scufundat într-o comunitate care are un scop, un mediu în care unitatea adevărată impulsionează prietenii de toate vârstele să se ajute unul pe celălalt să atingă nivele tot mai înalte de excelență spirituală, morală și intelectuală.

Din această perspectivă așadar, cineva care este conștient de potențialul de a crea lumea din nou pe care îl deține mesajul lui Bahá’u’lláh va găsi fără îndoială multă bucurie în a le aduce inspirația mesajului oamenilor lumii și în a-i împuternici să se ridice pentru a-și îndeplini datoria ca și constructori conștienți ai unei noi civilizații.

După ce discutați pe scurt ideile din fiecare paragraf, împărțiți-vă în grupuri mici și gândiți-vă la următoarele întrebări.

Sunt multe domenii ale strădaniei prin care oamenii pot învăța să aplice învățăturile lui Bahá’u’lláh pentru a contribui la construirea unei noi civilizații. Întrebările care urmează vă vor ajuta să reflectați asupra relației dintre construirea civilizației și muncă și educație, căsătorie și familie, și comunitatea locală.

Fiecare grup s-ar putea gândi la una dintre întrebările de mai jos:

- a. Educația, dobândirea cunoștințelor și munca sunt esențiale pentru contribuția cuiva la construirea civilizației. Cum pot tinerii din diverse condiții sociale să se asigure că obțin cea mai eficientă educație disponibilă? În ce fel munca sau profesia cuiva servesc ca și mijloc de a contribui la construirea civilizației? Ce ar transforma-o într-un obstacol ?
- b. Cum pot tinerii să se pregătească cum se cuvine pentru căsătorie și pentru familii care vor contribui semnificativ la crearea unei noi societăți?
- c. Care ar fi natura unei comunități locale capabile să-și ajute membrii să dezvolte calitățile și abilitățile unor adevărați constructori de civilizație? Ce interacțiuni dintre locuitorii unei astfel de comunități, și cu instituțiile lor, ar ajuta la creșterea angajamentului tinerilor , pentru, să zicem, o viață pură și castă?
- c. Construirea unei noi civilizații va lua multe secole de muncă asiduă. Pentru a construi o fundație solidă, implicarea unor numere mari de tineri este esențială. Cum pot tinerii, de care depinde atât de mult din munca de clădire a unei noi lumi, să se sprijine unii pe alții pentru a face progrese în toate diferitele domenii ale vieților lor?

²² Mesajul de Riđván 2007 scris de Casa Universală a Dreptății către Bahá’í lumii, p. 1.

²³ Mesajul de Riđván 153 [1996] scris de Casa Universală a Dreptății către Bahá’í lumii, p. 6.

²⁴ Mesajul de Riđván 2010, pp. 2–3.

²⁵ Mesajul de Riđván 153 [1996], p.6.

²⁶ ‘Abdu’l-Bahá, Promulgarea păcii universale, dintr-o cuvântare la New York, 14 aprilie 1912, la Biserica Înălțării, para. 2.

²⁷ Bahá’u’lláh, Kitáb-i-Íqán: Cartea certitudinii (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, ediția 2003, 2005), para. 270.

²⁸ Crisoare datată 19 aprilie 2013 scrisă în numele Casei Universale a Dreptății către trei persoane.